

конѣхъ си силно врѣхъ Пора, и го ударилъ отъ десна страна, и го үкилъ. Быкоглавыи конь Александровъ, үловилъ, конѣхъ Порова отъ врѣхъхъ за гривата, и го фарлилъ долъ на землата мрѣхъхъ. И така Поро падналъ на землата, и издхъналъ. Индійската войска като видѣла смъртьта Поровъ, закачала да бѣга. А войската Александрова ги гонила съ едно голѣмо юначество дотолкова, гдѣто үкили 3000, и үловили живы много множество.

ПОГРЕБЕНІЕ ПОРОВО.

Моштите Порови ги тѣрнали на единъ златенъ одѣръ, и ги занесли въ Иліополъ, и ги покрили съ многоцѣнна врѣхна дреха, и мѣ тѣрнали, и царската корона. Царица Клітемнистра жената мѣ спаснала си косата до землата, раздрала си многоцѣнната дреха, съ 100: хілады началны жены Индійски вѣрвела слѣдъ моштите Порови, съ плачь и скръвь голѣмъ. Александръ вѣрвелъ и той съ царски обичай до мѣстото погребателно.

АЛЕКСАНДРЪ ВЛАЗЯ ВЪ ПАЛАТѢХЪ ПОРОВЪ.

Александръ сѣделъ на полето 12: дни, послѣ влѣхъналъ въ Иліополъ на-Поровото царство, и видѣлъ толкова чюдны нѣща, гдѣто үмъ чело-вѣческій неможилъ да ги размысли. Палатѣхъ мѣ былъ голѣмъ и дълкъ четири іадра пѣшечный (кѣршѣмъ минзилъ). Стѣнныте мѣ были златны, покрово мѣ былъ срекаренъ, и на одѣрете столповете (дерецыте) были сичките златни үкрашенни съ многоцѣнны каменѣ, и съ едѣръ маргаръ. Въ палатѣхъ мѣ были испи-